

Je vraag

> [Terug naar Mijn Ingrado](#)

 17 aug 2026

Ik heb een beroep op vrijstelling 5 onder b afgewezen. Ik krijg nu (via een advocaat) een brief ontvangen met het verzoek mijn standpunt te heroverwegen.

De bezwaren van ouder richten zich niet tegen de kwaliteit van het onderwijs, individuele leerkrachten, schoolregels of voorkeur voor thuisonderwijs als zodanig, maar tegen de richting en grondslag van het openbare onderwijs.

Ouder stelt dat juist het pluralistische karakter van het openbaar onderwijs voor haar onverenigbaar is met de religieuze wijze waarop zij haar kind wil opvoeden en onderwijzen.

Ik ben niet van plan om mijn zienswijze te herzien, maar vraag me af hoe ik hier juridisch juist op kan reageren. De advocaat vraagt dan om gemotiveerd uiteen te zetten op welke grond de kennisgeving niet voldoet aan de wettelijke vereisten.

Reactie

In de overwegingen van de Hoge Raad is de volgende motivering opgenomen:

'Uit deze overwegingen komt onder meer naar voren dat de eerste volzin van artikel 2 Eerste Protocol bij het EVRM leidend is ten opzichte van de tweede volzin. Dit houdt in dat meer gewicht toekomt aan de eerste volzin, waarin is bepaald dat niemand het recht op onderwijs mag worden ontzegd, dan aan de tweede volzin over het recht van ouders om zich van die opvoeding en van dat onderwijs te verzekeren, die overeenstemmen met hun eigen godsdienstige en filosofische overtuigingen. Hieruit volgt dat het recht op onderwijs van het kind niet ondergeschikt mag worden gemaakt aan de godsdienstige en filosofische overtuigingen van de ouders (vgl. EHRM 11 september 2006, nr. 35504/03 (Konrad/Duitsland)).

Uit deze overwegingen komt verder naar voren dat artikel 2 Eerste Protocol bij het EVRM er niet aan in de weg staat dat het onderwijs overdracht omvat van kennis en informatie van direct of indirect godsdienstige of levensbeschouwelijke aard. Hoewel er respect moet bestaan voor de godsdienstige overtuiging of levensbeschouwing van de ouders, komt aan hen – op deze verdragsrechtelijke basis – niet het recht toe bezwaar te maken tegen de integratie van dergelijk onderwijs in het schoolcurriculum, omdat anders het risico zou ontstaan dat al het geïnstitutionaliseerde onderwijs onmogelijk wordt. Daarbij rust op de Staat wel de verplichting ervoor zorg te dragen dat binnen het schoolcurriculum overdracht van informatie en kennis plaatsvindt op een objectieve, kritische en pluralistische manier.'

Hieruit blijkt dat het recht op onderwijs zwaarder weegt dan de godsdienstige overtuigingen. Omdat het openbaar onderwijs neutraal is, kunnen daar geen overwegende bedenkingen

tegen worden gemaakt, aldus de Hoge Raad. Dat betekent dat het recht op vrijstelling in dit geval niet ontstaat. Er is niet voldaan aan de wettelijke vereisten.